

Kompjuterski virusi

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18

Šta su VIRUSI?

Za definiciju virusa najbolje je uzeti onu dr. Fredericka Cohena po kojoj virus predstavlja program koji može inficirati druge programe, modifikujući ih tako da uključe kopiju njega samoga, koja takođe može biti modifikovana. Pod infekcijom se ovde misli na mogućnost virusa da ubaci svoje izvršenje u postupak izvođenja programa.

Ova definicija ključna je za određivanje virusa jer ne smatramo svaki maliciozni program virusom, drugim rečima nije svaki destruktivni program virus, jer bi u tom slučaju i program Format bio virus.

Struktura virusa može se najlakše podeliti na tri komponente, od koje virus mora imati obavezno samo prvu. Te komponente su:

Prva komponenta predstavlja mogućnost infekcije. Dakle nije nužno da virus čini bilo kakvu štetu na računaru, sama činjenica da se širi infekcijom dovoljna je da se okarakteriše kao virus.

Drugi deo virusa, koji nije obavezan, predstavlja nosivu komponentu. Taj deo definiše sve aktivnosti koje će biti izvedene uz njegovu širenje.

Treći deo predstavlja funkcija za okidanje koja definiše vreme ili događaj prilikom kojeg će biti izvršena nosiva komponenta virusa.

Zlonamerno napisani kompjuterski program ili delovi programskog koda nazivaju se raznim imenima. To su crvi (worm), trojanski konji (trojan horse), logičke bombe (logic bomb), zamke (trap-door) i naravno virusi.

Logička bomba je metoda aktivacije procesa temeljem zadovoljavanja logičkog uslova - postojanja ili nepostojanja nekog podatka, protoka, određenog vremena ili u određeno vreme i sl. Logička bomba u stvari predstavlja princip delovanja, a ne celovit mehanizam.

Logičke bombe su često sastavni deo mnogih kompjuterskih virusa.

Zamka predstavlja posebnu nedokumentovanu funkciju programa koja se može pokrenuti na unapred određen način. Programeri koji pišu različite programe često znaju predvideti posebnu lozinku ili sekvencu znakova koja jednom ukucana omogućava pristup do inače nevidljivih funkcija programa.

Virus je deo programskog koda koji je sposoban izvršiti samokopiranje (infekciju) dodavanjem svog sadržaja u druge programe ili delove operativnog sistema. Kao što se može primetiti postoji velika sličnost između kompjuterskih i bioloških virusa.

Virus se obično sastoji od dva dela:

Prvi deo je samokopirajući kod, koji omogućava razmnožavanje virusa,

Drugi je deo korisni teret (payload) koji može biti bezopasan (benigan) ili opasan (destruktivan, malign). Neki se virusi sastoje isključivo od samokopirajućeg koda i nemaju nikakav korisni teret.

EMBED Excel.Chart.8 \s

Putevi zaraze

Diskete

Floppy diskovi (diskete) su najčešći medij kojima se prenose virusi. Budući da su diskete standardno sredstvo razmene programa i informacija, njima se odvija i najveći deo komunikacije između korisnika kompjutera. Disketa ne mora biti sistemska da bi prenela boot sektor virus i zarazila kompjuter.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com